jälle omma tüdärt tennäs naesesse ja
kunigas oli sõs ka võtnu temmä tütre
ommale naesesse,
Edimane kunigaronna olli omma poja
ga mere pääl; temmäl ajjama kaiö sin-
nä ja tänna. Nimmäl ei olle edimält
sääl vaadin kedägi vigga olle, a ga
viimäte nakkanu poig ütlemä: A sie
vaat tennäle lühike om. Ku poig
oli ütlemä pilk, sunnes kajama jäl-
le sääl vaadin mänme mahtuma ol-
ma. Poig ütlemä: mnü ma sirutö!
ärä siruto kella poig, mäis olleme mere
pääl. Poig ütlemä toise kõrra:
mnü ma sirutö! ärä siruto, mäis
olleme ja mere pääl. Kolmanda kõr-
ra ütlemä viel ja sõs oli ta sirutanu
ja vaadi otsa-laud, kõik mõlemä
iist ku luppo ärä. Temäl oli vaa-
itte sääre vierto väläe ajanu ja sie
sõn sääl lüwö pääl.
Kunigaronna omma pojaga tullu
sõs vaadist väljä, minnu sinnä
saaie pääle ja nakkanu sääl elämä.
Üts-kõrd sõitan kuniga laiw säält
saarest möödä, nännu sääl saare
pääle sedä vaski-jalgega poissi ja
kõnelnu sedä ussi kodun kunigalle,
Ennö ütelnu sõs poisile: minnä sa
ennäht kõrblasese ja mine kullema

mis võõras rahwas (popole) jälle kõnelese.
Pois minnu ennäht kõrblasese ja
lännu kuniga laiwa. Võõras rahwa
ütelnu kunigalle, ku sie lubanu sedä
vaski-jalgega poissi saare pääle vaa-
tama minnä: parembi mine minnä ja
saare pääle, kos kaits vaski-jalgega
poissi igä öö käwwö merest väljä ma-
gama. Pois lännü sinnä ja vaa-
nu sääl omma vedrudega ja toonu na säält
ärä omma saare pääle.
Tõine kõrd sõitan jälle kuniga laiwa
säält möödä ja nänu sääl saare pääl
jälle kolm vaski-jalgega poissi olle.
Sõs kõnelnu na sedä ärä ja jälle umma-
ta omma kunigalle ja sie lubanu nii
sõs vaatama minnä. Ennö kõrkan
poiga jälle kullema minnä, mis
võõras rahwas jälle kõnelese. Pois
minnu jälle sinnä ja kullelnu
sääl, mis võõras rahwas kõnelese.
Kunigas lubanu vaatama minnä,
A mis loomi nie vaski-jalgega
poissi sääl saare pääl ige om, a ga
võõras rahwa ütelnu jälle: parembi
mine ennit ja saare pääle, kos
om suur, mis ütte kõva jalo pääl
seisse ja regiment soldanit kõik
ühe tegesi; sissi ja välja.
Kunigas ei olle sie kõrd jälle minnu,